

ҰЛТ БОЛМЫСЫ

Республикалық патриоттық, әдеби-танымдық журнал

№ 3 (68)

НАУРЫЗ 2019

Әбдіжәміл
НҰРПЕЙІСОВ:
"ҚАЗАҚТЫҢ
ЧЕХОВЫ"
4-БЕТ

Қали СӘРСЕНБАЙ:
"ЖАЗУШЫНЫҢ
ЖҮРЕГІ"
16-БЕТ

Рахымжан
ОТАРБАЕВ:
"БАС" романы
72-БЕТ

Сүлеймен
ШАТҒАН:
"БҰЛТСЫЗ КҮНГІ
НАЙЗАҒАЙ"
12-БЕТ

Рахымжан ОТАРБАЕВ:

**«Сіздермен қанаттас өмір
сүргеніме бақыттымын»**

Айбек ОСМҰХАМБЕТОВ,
Інісі,

ЖЕҢГЕМІЗБЕН ӘҢГІМЕЛЕРІ ТАУСЫЛМАЙТЫН

Рахымжан ағамен менің таныстығым 2003 жылы Қызылорда қаласында басталды. Құман Тастанбеков ағамыз екеуміз 2-3 күнге тойға барғанбыз. Рахымжан аға да сол кезде Қызылордада екен. Пьесасы театрда қойылған болу керек. Алматыға қайтуға пойызға билет алып тұр екен. Біз де вокзалға келген едік. Құман аға мен Рахымжан аға бір-бірін таниптын. Вагонымыз бөлек болды. Бірақ, Алматыға жеткенше әңгімемізді айтып, шайымызды ішіп бірге келдік. Содан Рахымжан аға отыз күндей Алматыда болды. Күн сайын біргеміз. Мен жұмыстан алтыларда босаймын. Ағам «Босадың ба? Шай ішейік» деп хабарласатын. Отыз күн ішінде бауыр басып, ағамыз мен іні таптым, ағайын таптым деп қуанды. Сол сапарынан кейін менің білуімше және ағамыздың айтуынша, бірде бір рет Алматыға маған айтпай келген емес. «Күтіп алайын, бос болмасам көлік жіберейін» десем, «Күтіп алатындар бар. Сен қасымда жүрсең болды» деп айтатын. Қасынан тастамай жүруге тырысты.

Менің анамды тәте деп атайтын. Бір сапарында үйге келе алмаса, «келесіде міндетті түрде барамын» деп анама сәлем айтып жіберетін.

Екеуі арқа-жарқа болып ұзақ әңгіме айтатын.

2005-2006 жылы болу керек ағамыздың үлкен бір шенеунік досының қабылдауында болдық. Ағамызға ұсыныс тастады. Алматыдағы үлкен драма театрдың директор қызметін ұсынды. Ол жерде отырған басшы азамат Рахаңмен аға-іні деген қатынаста, сыйластықтағы кісі еді. Рахаң сонда бас тартты. Мені қинама, оның орнын тартып алғандай боламын деді. Сол кездесуде бізге сол қызметте отырған жігітті бәрібір қозғайтындарын айтты. Содан, шыға салып театрға келдік. Келіп, әлгі азаматқа өзін қозғайын деп жатқанын, дайын отыруы керек екенін айтты. Мұны мен азаматтық деп қабылдадым.

Ағамыз өте балажан болды. Сыртта жүрген кезде үйдегі қыздарымен, жеңгемізбен сағаттап сөйлесетін. Өзім қасында отырып қызығатынмын. Әңгімелері таусылмайтын. Сырт көзге қатал көрінгенімен, балаларына деген көзқарасы басқаша болды. Ұсақ-түйекке мән бермейтін. Жеңгеміз бабын жасап, жағдайын жақсы жасаушы еді. Алматыға келгенде үйдегі күтімнің жақсы екені жүзінен көрініп тұратын.

